

Luksemburgā, 2026. gada 9. oktobrī
(OR. en)

14090/26

ECOFIN 1271
ENV 1188
CLIMA 512
FIN 1404
EIB
ECB

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Temats:	Secinājumi par klimatfinansējumu, ņemot vērā ANO 2026. gada Klimata pārmaiņu konferenci (<i>COP31</i>) (Antalja, 2026. gada 9.–20. novembris) – Padomes secinājumi (2026. gada 9. oktobris)

Pielikumā pievienoti Padomes secinājumi par klimatfinansējumu, ņemot vērā ANO 2026. gada Klimata pārmaiņu konferenci (*COP31*) (Antalja, 2026. gada 9.–20. novembris), kurus Padome apstiprināja 4199. sanāksmē, kas notika 2026. gada 9. oktobrī.

Padomes 2026. gada secinājumi par starptautisko klimatfinansējumu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME

1. AR DZIĻĀM BAŽĀM NORĀDA uz konstatējumiem ziņojumā par globālo klimata stāvokli 2025. gadā (Pasaules Meteoroloģijas organizācija), kas atklāj, ka 2024. gads bija vissiltākais reģistrētais gads vēsturē un 2025. – otrais vissiltākais gads; PAUŽ BAŽAS par pieaugošajiem fiziskajiem un pārejas riskiem, kas ietekmē dabu, sabiedrību, ekonomiku un finanšu sistēmu, kā arī par būtiskajām un pieaugošajām izmaksām, kas saistītas ar nepietiekamu globālo rīcību klimata pārmaiņu jomā; UZSVER, ka rīcība klimata politikas jomā ir ne tikai izmaksu un ietekmes jautājums, bet tā var arī veicināt reālas saimnieciskās darbības iespējas, tostarp ekonomikas noturību ilgtermiņā, konkurētspēju, inovāciju un enerģētisko drošību.
2. VĒLREIZ APSTIPRINA, ka Eiropas Savienība ir apņēmusies pilnībā īstenot Parīzes nolīgumu un tā rezultātus, tostarp pirmo globālo izsvēršanu (*1/CMA 5*). UZSVER, ka ir steidzami jāpastiprina globālā rīcība klimata politikas jomā un ka visām valstīm –, jo īpaši valstīm, kas rada visvairāk emisiju –, ir jātiecas temperatūras pieaugumu ierobežot līdz 1,5 C.
3. ATZĪMĒ starptautiskās norises sarunās par klimata pārmaiņām un ATZINĪGI VĒRTĒ progresu, kas panākts Parīzes nolīguma īstenošanas procesā, un Belenā notikušās konferences *CMA7* rezultātus, jo īpaši Veredas dialogu par to, kā īstenot Parīzes nolīguma 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu par finanšu plūsmu saskaņošanu ar virzību uz zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni un klimatnoturīgu attīstību, kā arī to, ka ir uzsākta divu gadu darba programma par finansējumu klimata pārmaiņu jomā; ATZĪMĒ, ka ir publicēts Baku-Belenas ceļvedis, un ATKĀRTOTI APSTIPRINA aicinājumu visiem dalībniekiem sadarboties, lai līdz 2035. gadam varētu palielināt finansējumu no visiem publiskajiem un privātajiem avotiem vismaz līdz 1,3 triljoniem USD gadā rīcībai klimata politikas jomā pusēm, kas ir jaunattīstības valstis.

4. ATKĀRTOTI PAUŽ ES un tās dalībvalstu pilnīgo apņemšanos īstenot starptautisku rīcību klimata politikas jomā, izmantojot finanšu instrumentus, kas atbalsta pāreju uz klimatneitralitāti un uzlabotu klimatnoturību, kā arī sniedzot ieguldījumu starpvalstu un daudzpusējā klimatrīcībā; UZSVER stratēģijas *Global Gateway* un Eiropas attīstības finansēšanas iestāžu nozīmi partnervalstu klimatrīcības, pārejas uz tīru enerģiju un ilgtspējīgas attīstības atbalstīšanā.
5. UZSVER, ka attīstīto valstu sniegtais un mobilizētais starptautiskais klimatfinansējums 2023. gadā sasniedza 132,8 miljardus USD, bet 2024. gadā – 136,7 miljardus USD, trešo gadu pēc kārtas pārsniedzot noteikto 100 miljardu USD mērķi; UZSVER, ka neraugoties uz fiskālajām un ģeopolitiskajām problēmām, ES un tās dalībvalstis joprojām ir lielākās ieguldītājas starptautiskajā klimatfinansējumā; un APŅEMAS vēl vairāk uzlabot sinerģiju starp klimata finansējumu, bioloģisko daudzveidību, piesārņojuma samazināšanu, ūdens, jūras un okeāna resursiem un ilgtspējīgu zemes pārvaldību.
6. ATKĀRTOTI APSTIPRINA, ka ES un tās dalībvalstis globālo centienus ietvaros joprojām ir apņēmības pilnas nodrošināt starptautisko klimatfinansējumu, īstenojot jauno kolektīvo kvantitatīvo mērķi klimatfinansējuma jomā (*NCQG*); UZSVER, ka *NCQG* mērķis ir mobilizēt klimata finansējumu jaunattīstības valstīm no dažādiem avotiem – publiskiem un privātiem, divpusējiem un daudzpusējiem, tostarp alternatīviem avotiem –, ievērojot vērienīgus un līdzsvarotus klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumus, kā arī nodrošinot to īstenošanas pārredzamību; APŅEMAS sadarboties ar visiem partneriem nolūkā īstenot visus jaunā kolektīvā kvantitatīvā mērķa elementus, tostarp globālo mērķi līdz 2035. gadam mobilizēt vismaz 300 miljardus USD gadā; ATBALSTA aicinājumu censties līdz 2035. gadam vismaz trīskāršot pielāgošanās finansējumu; UZSVER, ka, lai sasniegtu *NCQG*, ir jāpaplašina ieguldītāju bāze; un MUDINA visas valstis, kurām ir finansiālas spējas to darīt, pastiprināt centienus klimata finansējuma jaunattīstības valstīm mobilizēšanā, lai sasniegtu *NCQG* mērķi un mērķrādītājus, par kuriem visas puses vienojās *CMA6 Baku*.

7. UZSVER, ka ir steidzami jāpastiprina visu valstu rīcība, lai finanšu plūsmas saskaņotu ar virzību uz zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni un klimatnoturīgu attīstību saskaņā ar Parīzes nolīguma 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, apzinoties, ka tā ir gan starptautiska, gan iekšzemes nepieciešamība; AICINA turpināt progresu attiecībā uz 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu starptautiskā un ES mērogā, tostarp turpinot īstenot un pilnveidot ilgtspējīga finansējuma regulējumus; ATGĀDINA par oglekļa cenas noteikšanas nozīmi fosilā kurināmā izmantošanas pakāpeniskā izbeigšanā un to, cik svarīgi ir pakāpeniski izbeigt ar fosilo kurināmo saistīto atbalstu, tostarp neefektīvas fosilā kurināmā subsīdijas, kas nenovērš enerģētisko nabadzību vai negarantē taisnīgu pāreju, ņemot vērā spēkā esošās juridiskās prasības un atkāpes; UZSVER, cik svarīgi ir izstrādāt ticamus pārejas plānus un nodrošināt ilgtspējīgu finansējuma regulu integritāti; un ATZĪST, ka pārejai uz klimatneitralitāti ir vajadzīga līdzsvarota pieeja, kurā ņemta vērā enerģētiskā drošība, cenu pieņemamība, izmaksu efektivitāte un noturība.
8. UZSVER, ka Parīzes nolīguma īstenošanai nepieciešamo investīciju apjoma sasniegšana lielā mērā ir atkarīga arī no privāto investīciju palielināšanas un iekšzemes klimatfinansējuma mobilizēšanas; UZSVER, ka visām valstīm būtu jāveicina labvēlīga vide privātiem ilgtspējīgiem ieguldījumiem un jāintegrē klimata apsvērumi makroekonomikas, fiskālajā un finanšu politikā un instrumentos, piemēram, oglekļa cenas noteikšanā, zaļajā budžeta plānošanā, ilgtspējīga finansējuma regulējumos, salīdzināmā un uzticamā ar klimatu saistītā finanšu informācijas atklāšanā un publisko ieguldījumu plānošanā; ATZĪST, ka ar fosilo kurināmo saistīto darbību finansēšana joprojām ir būtisks šķērslis Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanai; Mudina visus dalībniekus paātrināt pāreju nolūkā sasniegt šos mērķus; un UZSVER, ka publiskās finanses, tostarp koncesiju finansējums un eksporta kredīta atbalsts, darbojas kā katalizators, lai piesaistītu privātā finansējuma plūsmu uz pāreju.

9. UZSVER daudzpusējo attīstības banku (DAB) būtisko lomu ar klimatu saistītu risku novēršanā un klimata finansējuma, tostarp pielāgošanās finansējuma, mobilizēšanā no visiem avotiem; ATZĪST daudzpusējo klimata fondu nozīmi starptautiskajā klimata finansējuma arhitektūrā un AICINA vēl vairāk uzlabot to efektivitāti; AICINA turpināt DAB reformas, lai labāk risinātu globālas problēmas, tostarp virzot uz priekšu globālo rīcību klimata politikas jomā, uzlabojot koordināciju un cenšoties panākt ciešāku saskaņotību ar Parīzes nolīgumu, vienlaikus aizsargājot DAB ilgtermiņa finansiālo stabilitāti un stabilus kredītreitingus; ATGĀDINA kopīgo DAB paziņojumu *COP29*, kurā pausta apņemšanās īstenot vērienīgu rīcību klimata politikas jomā un palielināt klimatfinansējumu, kā arī PAUŽ BAŽAS par iespējamu aizkavēšanos šo klimata saistību izpildē; APSTIPRINA ES DAB akcionāru apņemšanos saglabāt vērienīgās ambīcijas un virzītājspēku, lai panāktu atbilstību Parīzes nolīgumam un mobilizētu privāto klimatfinansējumu; un MUDINA DAB vēl vairāk stiprināt instrumentus, kas mobilizē privātā sektora investīcijas un mazina to risku saskaņā ar Parīzes nolīgumu.
10. ATZĪST, ka starptautiskais publiskais klimatfinansējums, tostarp ļoti izdevīgs finansējums, joprojām ir būtisks visneaizsargātākajām valstīm un kopienām, jo īpaši vismazāk attīstītajām valstīm (VAV) un mazo salu jaunattīstības valstīm (*SIDS*); ATKĀRTOTI APSTIPRINA nepieciešamību uzlabot piekļuvi klimatfinansējumam, tostarp vienkāršojot piekļuves procedūras un samazinot administratīvos šķēršļus, kā arī palielināt pielāgošanās finansējumu no visiem avotiem, jo īpaši VAV un *SIDS*, tostarp izmantojot vietējā līmenī vadītas pieejas un iesaistot visus valdības līmeņus, agrīnās brīdināšanas sistēmas, inovatīvus apdrošināšanas mehānismus, publiskā un privātā sektora sadarbību un noturību stiprinošas investīcijas vietējā, valsts un starptautiskā līmenī; UZSVER katastrofu risku finansēšanas, profilaktiskas rīcības un agrīnās brīdināšanas sistēmas nozīmību, lai mazinātu nepilnības aizsardzībā un stiprinātu fiskālo un finanšu noturību pret arvien biežākajiem un intensīvākajiem ar klimatu saistītajiem apdraudējumiem; UZSVER, ka ir nepieciešama saskaņotība starp klimata, bioloģiskās daudzveidības, piesārņojuma samazināšanas un attīstības finansējumu, kā arī finansēšanas mehānismu savstarpēja papildināmība valsts līmenī; un ATZINĪGI NOVĒRTĒ progresu attiecībā uz Zaudējumu un kaitējuma fonda darbības uzsākšanu, tostarp minimālo piešķiramo līdzekļu noteikšanu *SIDS* un VAV.

11. UZSVER nepieciešamību uzlabot starptautiskā publiskā klimatfinansējuma rezultātus, efektivitāti un lietderību, stiprinot pārredzamību un pārskatatbildību, veismīgāk piesaistot privātā sektora ieguldījumus un izmantojot plašu instrumentu klāstu tajās jomās, kur tiem ir vislielākā ietekme valsts līmenī; UZSVER, ka jāracionalizē starptautiskā finansējuma arhitektūra un ka ir būtiski stiprināt sadarbību un uzlabot sadarbību starp daudzpusējiem klimata fondiem, daudzpusējām attīstības bankām, valstu attīstības bankām, attīstības finansēšanas iestādēm un privāto sektoru, tostarp izmantojot visas valdības un iekļaujošas valstu platformas, kā arī sadarbības platformas, piemēram, Finanšu ministru koalīciju klimatrīcības jomā; un MUDINA aktīvi izpētīt un attīstīt inovatīvus finansējuma avotus un instrumentus, tostarp oglekļa tirgus, “parāds pret klimata aizsardzību” darījumus, zaļās garantijas, zaļās obligācijas un citus ilgtspējīgus finanšu instrumentus, vienlaikus aizsargājot finanšu stabilitāti, garantējot pārredzamību un vides efektivitāti un izvairoties no nesamērīgas ietekmes uz neaizsargātām ekonomikām.
12. UZSVER, cik būtiska ir politikas saskaņotība, garantējot, ka makroekonomikas, fiskālā, tirdzniecības, ieguldījumu un attīstības politika, kā arī politika, kas saistīta ar bioloģisko daudzveidību, ilgtspējīgu zemes izmantošanu, ūdens un jūras resursiem un pārtikas sistēmām, atbalsta un atbilst klimata mērķiem un noturīgiem, zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju plāniem; un AR NEPACIETĪBU GAIDA Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferences 31. sesiju (*COP31*) kā iespēju sekmēt globālo nolīgumu par starptautisko klimatfinansējumu īstenošanu, tostarp progresu saskaņā ar Parīzes nolīguma 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu un Veredas dialogu, vienlaikus turpinot koncentrēties uz esošo saistību izpildi un saglabājot integritāti rezultātiem, par kuriem panākta iepriekšēja vienošanās.
13. LŪDZ Eiropas Komisiju sniegt pārskatu par starptautiskā klimatfinansējuma plūsmām no ES, tostarp no tās dalībvalstīm un Eiropas Investīciju bankas, 2025. gadā, lai Padome to apstiprinātu pirms *COP31*.